

Diakonské STŘÍPKY

1/2018

Občasník
Diakonie ČCE -
střediska v Brně

Milí čtenáři, přátelé brněnského střediska,

diakonské střípky mají za sebou dva roky existence. Snad Vám po tuto dobu přinášely zajímavé a čtivé články o našem středisku. Dnes držíte v rukou první číslo třetího ročníku, který pro vás připravujeme trochu v novém kabátě. Rozsah i formát zůstávají pořád stejné, ale trochu jsme spolu s naší grafičkou Martou Študentovou změnili podobu Střípků, věřím, že se vám i v novém hávu budou líbit. Budeme rádi, když nám napíšete své postřehy a náměty pro další čísla.

Vždy přemýšlíme, o čem napsat, jaké články do Střípků dát. Děje se toho kolem nás hodně a chceme se o naše malé i velké radosti s vámi podělit. Tentokrát si můžete přečíst o tom, jak funguje kontaktní místo České Alzheimerovy společnosti, že se nám povedly opravy v denním centru v Letovicích a že se nám podařilo pořídit vhodné velké auto s úpravou pro přepravu klientů na invalidním vozíku. Radujte se tedy s námi! 10. června nás můžete v Letovicích navštívit v rámci Dne otevřených dveří a my vám vše a rádi ukážeme.

Chceme se s vámi podělit také o radost, kterou si v letošním roce připomínáme. Brněnské středisko oslaví 25 let poskytování sociálních služeb a pomáhání potřebným. Děkujeme za veškerou vaši podporu, pomoc i přímělné modlitby. Děkujeme, že jste s námi a že s námi pomáháte.

Lenka Svobodová, ředitelka střediska

Největším poselstvím Velikonoc je NADĚJE.
Svátky plné milosti, radosti a naděje Vám přejí
zaměstnanci a klienti brněnského střediska Diakonie.

Někdo mě vede za ruku ...poděkování za rok 2017

Centrum denních služeb Brno, Hrnčířská 27, 602 00 Brno
Tel.: 541 248 401

***Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou.
To je ten, který o mně ví,
který je na mě laskavý, je stále nade mnou ...***

Luděk Rejchrt

Někdo má rád vzpomínky, někdo se k nim naopak nerad vrací. Někdo rád chodí na vycházky do svého oblíbeného parku, někdo vyrazí do vzdálených cizích zemí. Někdo rád fyzicky cvičí, někdo dá přednost posílení ducha a mozku. Někdo rád háčkuje, někdo skládá puzzle. Někdo si otevře svou oblíbenou knihu, někdo sáhne po rozhlasovém nebo televizním ovladači. Někdo má rád, když si může povídat a někdo rád tiše naslouchá. Někdo rád zpívá a někdo ne. Někdo dá přednost bezpečí svého domova a někdo vyhledá společnost. Někdo si rád pochutná na pečeném kuřeti, někdo na povidlových buchtách. Někdo je ranní ptáče, někdo nerad vstává.

Všichni jsme však lidé, kteří touží mít vedle sebe někoho, na koho bychom se mohli spolehnout, obrátit se pro radu, prosbu, mít vedle sebe člověka, který nám rozumí a naslouchá. Všichni jsme spokojeni, když máme svou jistotu a bezpečí, proto jsme poctěni, že za to vše můžeme zde poděkovat.

Klienti a zaměstnanci CDSB

Mnoho dopisů nám nechodí, ale když už nějaký dostaneme, většinou nás potěší, co nám píší.

Pečovatelská služba Brno, Hrnčířská 27, 602 00 Brno; Tel.: 775 747 281

Milá Diakonie,

Ráda bych Vám vyjádřila poděkování za péči o mojí 87 letou babičku. Vašich služeb využíváme již několik let, několikrát denně.

Stali jste se pro babičku druhou rodinou. Ať přijde kterákoli žena pečovatelka, je velmi empatická a vstřícná. Cokoli pro ni děláte, bez ohledu na to, jestli jdete na procházku či pomůžete s úklidem, je to provázeno s vřelostí a milým přístupem, tak potřebným pro starou osobu.

Těchto služeb si člověk váží až v momentě, kdy je sám resp. pro své nejbližší potřebuje. Do té doby o stáří a s ním spojených těžkostech nepřemýšlí a nevnímá je... Až v momentě, kdy je jeho nejbližší osoba nějak hendikepovaná, začne řešit co dál. Jak situaci zvládnout a v podstatě ji všem zúčastněným ulehčit. V tu chvíli má své nezastupitelné místo DIAKONIE, organizace, díky které je stáří v rámci jeho rozměrů důstojné.

V nájemním domě, kde babička bydlí, služeb DIAKONIE využívá další seniorka a teď čerstvě po svém návratu z nemocnice i náš soused. Jsme takovým příkladem, na kterém je vidět, jak moc jsou služby DIAKONIE potřebné.

S vřelými díky všem zúčastněným ženám
vděčná vnučka Barbora.

Michal píše poezii

Chráněné bydlení Ovečka, Hrnčířská 27, 602 00 Brno;
Tel.: 730 162 177

Chráněné bydlení Ovečka v Brně slouží klientům s dlouhodobým duševním onemocněním jako dočasný domov. Je místem, kde si lidé s duševní chorobou mohou s pomocí pečovatelek postupně nacvičit pro většinu z nás běžný chod domácnosti, hospodaření s penězi, samostatnost, soběstačnost. Vedle těchto konvenčních dovedností se taky snažíme pomáhat klientům v jejich jedinečném osobním rozvoji. A proto nás ve středisku velmi mile překvapil Michal. V Ovečce je od roku 2013, nedávno začal psát básně.

POUSTEVNIK

VE VESNICI SHON
OKOLO KLID
DOMA NAPŮL PRÁZDNO
ANDĚLSKÝ KLID
JDU K ŘECE TAM ŘINK

JEŠTĚ NEUTEČU
JEŠTĚ DO VODY
PAK TEP KOLEM VESNICE NA RAJSKÉ PLODY
POTOM ZA ČAS ŠEL JSEM TEDY
ZELENINY NAJEZENÝ
A VODY A STAV NAPITÝ
ŠEL JSEM HLEDAT ÚRODU NA UKRADENÍ
Z TOHO CESTA NENÍ

DLOUHOU CESTU NIKOHO NEPOTKAVAL
JEN PES NA MNE OCASEM ZAMÁVAL
TEDY ŽE JSEM BYL NEPOSEDNÝ
UTRHL JSEM JABKO ZE ZAHRADY CIZÍ TĚ PANÍ
Z CHÝŠE VYŠLA
JEN SI BERTE DĚTI TADY NIKDO NENÍ
A JABLKA MI TRHAT POVOLILA

Paní Věra: Moje cesta z Čech na Moravu

Chráněné bydlení Nosislav
Vinohradská 486, 691 64 Nosislav; Tel.: 737 218 420

Zima je období klidu, pohody a rozjímání. Příroda odpočívá, v Chráněném bydlení Nosislav plyne čas pomalým tempem. Je více prostoru na povídání, není práce se zahradou, máme možnost zavzpomínat. Jedna z klientek Chráněného bydlení Nosislav se s námi podělila o své vzpomínky na dobu, kdy byla mladá, kdy vyrůstala na druhém konci republiky, na to, jak dřív bylo zcela běžné, že cesta z Prahy do Brna zabere celý den.

Psal se leden 1932, kdy jsem se v Praze - Michli půl hodiny po půlnoci narodila. Vyrůstala jsem na venkově 9 km od Kralup, ve vesnici Zlosyn v domě číslo 3. V roce 1938 jsem začala chodit do školy, do první třídy ve Zlosyni, ale po roce jsem odešla do Dolní Sloupnice k mamčině sestře. K tetě jsem se odstěhovala, protože jsem byla ve třídě ve Zlosyni snad jediná evangelička a nevyučovalo se zde náboženství. Strýc ve Sloupnici byl evangelický farář, vzali si mě s tetou na výchovu a celý rok jsem u nich bydlela, domů jsem jezdila jen jednou za rok. Dnes děti řeší, že musí chodit do školy pěšky, já jsem tehdy ve Sloupnici chodila do školy každý den 7 km tam a 7 km zpátky.

V roce 1940 jsem se vrátila domů do Zlosyně, abych pomáhala mamince s novorozeným bratrem. Rodiče mě zapojovali i do prací v hospodářství. Celé dva roky jsem nechodila do školy. Až v roce 1942 jsem znovu začala. To jsem se pro změnu přestěhovala k babičce do Prahy. Prožila jsem zde Pražské povstání. Chodila jsem na vyučování náboženství a 5. června 1945 jsem měla konfirmaci v Praze Nuslích. Konfirmoval mě pan farář Václav Urban. Dodnes na to moc ráda vzpomínám, jak na přípravu ke konfirmaci, tak na život u babičky v Praze. V roce 1946 jsem se vrátila domů do Zlosyně. Dva roky jsem ještě dojížděla do školy v Kralupech. Skončila školní léta. Začala jsem pomáhat s prací na poli, ve chlévě a všude kde bylo potřeba. Nebyla to práce lehká, ale dělala jsem ji ráda. Hodně jsem pomáhala tatínkovi. V roce 1953 bylo založeno JZD, mě z něj ale propustili, protože jsem byla hodně zesláblá a na práci jsem nestačila.

Nastoupila jsem do práce ve Spolaně v Neratovicích v Sa-charince. Tam jsem balila umělé sladidlo, cukerin. Ručila jsem za správný počet tabletek v balení. V každé krabičce muselo být 30 tabletek, dnes se vše dělá strojem, já to počítala po každé tabletce. Občas se mi o tom zdálo i v noci.

Roku 1956 na jaře jsem změnila zaměstnání. Nastou-

pila jsem v Kralupech v Národním podniku autobrzdy. Každý den jsem dojížděla ze Zlosyně. Děkala jsem zde na soustruhu. Spolu se mnou zde pracovala moje kamarádka Zdenka, která pocházela z Přibic. Střídalý jsme se na směny, ranní a odpolední. Strávily jsem spolu spoustu radostných chvil. Jednou mi Zdenka navrhla, abych se seznámila s jedním pánem od nich z Přibic, že je moc hodný. A dala mi jeho adresu. Slovo dalo slovo a začali jsme si dopisovat, vyměnili jsme si fotografie. Po roce dopisování jsem se vypravila spolu se Zdenkou do Přibic. Ona jela na návštěvu k rodičům, a já navštívit svého budoucího muže.

S mým nastávajícím jsme se začali navštěvovat pravidelně. Cestu, která byla dlouhá přes 300 km, jsem trávila ve vlaku Brněnský drak. Z Kralup jsem vyjela o půl třetí odpoledne a v Přibicích jsem byla před půlnocí.

Někdy jsem cestu mezi Prahou a Brnem celou dobu stála. Po ročním vzájemném navštěvování jsme se v květnu 1976 na radnici v Hustopečích vzali. Církevní obřad se konal na křížovém kopci v kapličce. A já se opět stěhovala. Po svatbě jsme bydleli v rodinném domku v Přibicích.

Léta ubíhala a já spolu s manželem žila krásný a pokojný život v Přibicích. Zvykla jsem si na život na Moravě. V roce 2015 ale manžel zemřel a já zůstala sama. Musela jsem opět začít řešit, co dál. Na to, abych mohla žít sama v domečku, jsem už nestačila. Manžel mi tam chyběl. Co teď, opět se budu muset stěhovat. Tentokrát přes kopec, do Nosislavi. Rozmýšlela jsem se, jestli ano, nebo ne.

Nyní už bydlím v Chráněném bydlení Nosislav třetím rokem. Jsem zde

moc spokojená. Celý život jsem ráda pracovala na zahradě a starala se o květiny a zeleninu. Jsem ráda, že se této činnosti můžu věnovat i zde. Celý život jsem cestovala, stěhovala se z místa na místo, měla jsem spoustu „domovů“ jsem ale moc ráda, že jsem nyní našla své „doma“ právě v Nosislavi.

Centrum denních služeb Letovice v „novém“ aneb jak jsme rekonstruovali

Centrum denních služeb Letovice, Alšova 3,
679 61 Letovice
T: 739 244 873

Ve druhé polovině října 2017 jsme do posledního hřebíku vyklidili Centrum denních služeb Letovice, aby mohla začít jeho celková rekonstrukce. Každé volné místo v budově jsme zaplnili vystěhovanými spotřebiči, nábytkem, radiátory a mnohým dalším zařízením. Klienti s pečovatelkami využívali jen zbylé, velmi skromné prostory k denním činnostem s vidinou, že se co nejdříve vrátí do lepšího, nového prostředí.

Všechno však začalo už na jaře 2017, kdy se zpracovávala architektonická studie, probíhala výběrová řízení na dodavatele a měnila se okna. Podzimní a pak zimní fáze rekonstrukce zahrnovala mimo jiné nové stropní podhledy, výměnu elektrického vedení, výměnu podlah, opravy odpadů, vodovodního rozvodu, nejrůznější zednické práce a nakonec nový nábytek a spotřebiče do kuchyně.

Byla to jedinečná zkušenost i pro naše klienty. Mnozí z nich nikdy nezažili nutnost fungovat za každodenní přítomnosti řemeslníků, a to po několik měsíců. Vedle toho, že jsme statečně snášeli omezení prostor, mračna prachu a nepřetržitý hluk, bylo nutné téměř denně řešit protichůdné potřeby řemeslníků a klientů například u častého vypínání proudu, odstávek vody nebo internetu.

Dnes můžeme říct, že se 15. února 2018 podařilo všechny věci dotáhnout až ke konečnému předání stavby a vybavení. Samozřejmě, je stále řada drobností, které bude třeba doladit, ale pro nás je nejdůležitější, že již můžeme tyto nové prostory užívat a nabízet tak naši péči v prostředí, které je na vyšší a modernější úrovni.

Velký dík patří všem zainteresovaným, tedy dárcům, řemeslníkům, pracovníkům Diakonie, ale též klientům za to, že po několik měsíců zvládali žít v omezenějších podmínkách centra. Těšíme se na neděli 10. června 2018, kdy se chystáme k nám pozvat všechny, přátelé i veřejnost, aby s námi v rámci Dne otevřených dveří sdíleli radost z opraveného Centra denních služeb.

Máme nové auto!

Brněnské středisko Diakonie provozuje kontinuální veřejnou sbírku. Prostředky získané od dárců slouží na různé potřeby našich zařízení, ale čas od času má sbírka specifický účel. V minulém roce jsme síly soustředili na auto do Letovic. Psali jsme o něm v minulých vydáních Střípků, takže připomínáme jen ve stručnosti, že bylo nutné nahradit starý dosluhující bezbariérový vůz pro dopravu hendikepovaných klientů letovické pobočky Diakonie. Pomocí dárců, grantů, dotace, umělců, kteří věnovali svá díla do Bienále pro Diakonii, těch, kteří si je zakoupili, hudebníků, kteří koncertovali bez nároku na honorář a díky dalším, kteří věnovali svůj čas jako dobrovolníci – díky těm všem se nám to podařilo. Se začátkem letošního roku jsme se stali majiteli Fordu Transit, doplnili jsme ho o rampu a nechali polepit logem, aby i z dálky bylo vidět, že patříme k Diakonii a jsme na to hrdí!

Kontaktní místo České alzheimerovské společnosti v Brně – výhled na rok 2018

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, T: 734 166 378

Po celý rok nepřetržitě nabízíme **informační materiály** s tematikou demence, **osobní a telefonické poradenství** na toto téma, **setkávání svépomocné skupiny – tzv. Čaje o páté** – setkáváme se vždy jednu středu v měsíci v 17 hod. Dále poskytujeme **vyšetření paměti** – je primárně určeno pro osoby kolem 60 let věku a je založeno na vyplnění baterie testů. Pomůže odhalit, zda je případně zjištěná porucha paměti v normě, nebo je už třeba potíže řešit s odborníky. A oblíbené je také **trenování paměti** – nově určeno pro osoby v počáteční fázi demence a jejich pečujícím, kteří chtějí získat praktické návody na trénování paměti doma. Zdraví senioři mají v Brně dostatek možností trénovat paměť v různých spolcích, ale osoby, které mají s pamětí výrazné potíže, tolik možností nemají. I proto chceme nabídnout především těmto lidem a jejich blízkým načerpání inspirace. Termíny v první polovině roku 2018 jsou následující (vyhrazujeme si právo termíny v případě nutnosti posunout): **5. 3., 3. 4., 3. 5., 4. 6.**, v červenci a srpnu trénování probíhat nebude, termíny na druhou polovinu roku budou upřesněny koncem letních prázdnin. Vždy je třeba se objednat.

Kromě zmíněných pravidelných aktivit v roce 2018 chystáme:

28. 6. ve čtvrtek v 16 hodin přednáška na téma „Podpora pečujících aneb jak motivovat a aktivizovat blízké osoby s demencí“. Přednášet bude pan Zdeněk Choura, v sociální oblasti pracuje s lidmi s demencí 21 let, je zároveň lektor a odborný konzultant v problematice osob s demencí. I na tuto přednášku je nutné se z kapacitních důvodů při-

hlásit telefonicky u paní Šenkyříkové.

Každoročně se ve druhé polovině září aktivně účastníme Brněnských dnů pro zdraví, kdy obvykle pořádáme přednášku na téma demence a paměť vyšetřujeme s posíleným týmem, abychom uspokojili co nejvíc zájemců.

Na VŠECHNY námi nabízené aktivity je NUTNÉ OBJEDNAT SE TELEFONICKY: Klára Šenkyříková, tel. č. 734 166 378.

Můžete se na nás na jaře těšit v rámci následujících akcí:

14. 3. Jarmark neziskovek při festivalu Jeden svět.
Od 14 hodin v atriu FSS MU, Komenského náměstí, Brno.

4. 4. Setkání pečujících. Pořádá PEČUJ DOMA ve spolupráci s brněnským magistrátem. Od 13:30 hodin v Knižně Jiřího Mahena na Kobližné ulici, v Brně.

25. 5. NOC KOSTELŮ – Červený kostel – Brno, Komenského náměstí, Blahoslavův Dům – Brno, Lidická.

10. 6. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ v Centru denních služeb v Letovicích. (Informace o programu a čase zahájení budou upřesněny. Sledujte nás na www.brno.diakonie.cz a fb: Letovická Diakonie.)

Občasník Diakonské střípky vydává Diakonie ČCE

– středisko v Brně, Hrnčířská 27, 602 00 Brno

Tel.: 549 242 279, e-mail: brno@diakonie.cz

číslo účtu: 1344426309/0800, web: www.brno.diakonie.cz

FB: www.facebook.com/DiakonieCCEstrediskovBrne/

www.facebook.com/letovickadiakonie/

www.facebook.com/DiakonieNosislav/

Toto číslo vyšlo 28. 2. 2018